

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Marka Zajkowskiego,

w sprawie **P. Ś.**

w przedmiocie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 9 kwietnia 2025 r.

kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 13 lipca 2023 r., sygn. akt IV Ka 1643/22,

zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w

Krakowie

z dnia 29 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 1305/21/N,

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. A. C., Kancelaria Adwokacka w K., 885,60 zł, w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji;**
- 3. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.**

Tomasz Artymiuk Andrzej Stępka Andrzej Tomczyk

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie 29 czerwca 2022 r. wydał wyrok łączny w sprawie P. Ś. , sygn. akt II K 1305/21/N.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z 13 lipca 2023 r., sygn. akt IV Ka 1643/22, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora, wyrok w zaskarżonej części zmienił w ten sposób, że podwyższył wymiar orzeczonej w jego punkcie II kary łącznej pozbawienia wolności do 6 lat i 6 miesięcy; w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

W toku rozprawy kasacyjnej prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, co powoduje, że pisemne uzasadnienie postanowienia zostało ograniczone jedynie do kontrawencjonalizacji dostrzeżonej przez Sąd Najwyższy.

W dniu 1 października 2023 r. wszedł w życie art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r., poz. 2600), zgodnie z którym art. 119 § 1 Kodeksu wykroczeń otrzymał brzmienie: „§ 1. Kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 800 złotych, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.” Tym samym doszło do zmiany granic między przestępstwem a wykroczeniem, w wypadku tzw. czynów przepoławionych, określając ją na kwotę 800 zł.

Modyfikacja stanu prawnego niewątpliwie ma wpływ na sytuację prawną skazanego. Niektóre bowiem z wyroków, z których kary zostały połączone zaskarżonym wyrokiem łącznym dotyczą czynów, które obecnie stanowią wykroczenie, np.: wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie

z 9 grudnia 2016 r., sygn. akt II K 716/16/N, czy też wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z 18 maja 2017 r., sygn. akt II K 515/16/N. Z ustaleń Sądu Najwyższego wynika, że na podstawie m.in. tych orzeczeń P. Ś. wciąż odbywa karę łączną.

Kwestia ta powinna jednak zostać przeanalizowana stosownie do treści art. 2a § 4 k.w., w myśl którego „Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym na karę pozbawienia wolności za przestępstwo stanowi wykroczenie i kara ta była podstawą orzeczenia kary łącznej, kara łączna traci moc. Jeżeli według nowej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym na karę ograniczenia wolności albo grzywny stanowi wykroczenie i kary te były podstawą orzeczenia kary łącznej, kara łączna traci moc tylko w razie wydania postanowienia w wypadku, o którym mowa w § 2. W razie potrzeby sąd wydaje wyrok łączny.”

[J.J.]

[a.ł]

Tomasz Artymiuk

Andrzej Stępka

Andrzej Tomczyk